

Hvor går Akademikerne?

FRA FORENINGEN

AARSETH HP

Etter en noe vanskelig fødsel er Akademikerne etablert som en fjerde hovedsammenslutning i norsk arbeidsliv. Vi har deltatt på lik linje med de andre sammenslutningene både i forberedelsene til og i gjennomføringen av årets forhandlinger. Det konseptet som ble lagt til grunn for danningen av Akademikerne, har nå fått anledning til å prøve seg i det praktiske liv. Det er derfor betimelig å stille spørsmål ved om konseptet var liv laga.

Et vesentlig element i konseptet var at Akademikerne skulle ha et lite sekretariat og basere seg på å benytte eksisterende ressurser i medlemsorganisasjonene. Akademikerne skal begrense seg til saker som flere organisasjoner har interesse av. Ved siden av rent fagforeningspolitiske områder vil dette særlig være utdanning, forskning og kompetansebygging og hvordan kompetansen skal brukes for å utvikle en effektiv og hensiktsmessig offentlig sektor og et konkurransedyktig næringsliv.

Akademikerne har nylig gjennomført en konferanse for styret, seksjonsorganene og organisasjonenes politiske og administrative ledelse. Hensikten var å se fremover i lys av de erfaringer vi så langt har samlet. Vårens tariffoppgjør i offentlig sektor ble sett på som en tentamen som Akademikerne har bestått. Prosessene i Akademikerne kommune og Akademikerne stat, som er ansvarlig for gjennomføringen av forhandlingene, har vært bygd på tillit og kunne derfor være inkluderende og åpne. Det kan selvfølgelig innvendes at når det var så lite å forhandle om, var det lettere å ha en god prosess. Jeg tror forklaringen ligger i at akademikerorganisasjonene har et felles idégrunnlag og har et samstemt lønnspolitisk syn. Akademikerorganisasjonene har ikke etablert et formelt lokalt apparat. Det er imidlertid laget retningslinjer for hvordan et lokalt samarbeid kan gjennomføres. Akademikerens organisasjoner oppfordrer sine tillitsvalgte til å ta kontakt med hverandre i virksomheter/fylker og kommuner. Det vil være naturlig at den organisasjonen som er størst tar et slikt initiativ. I fylkeskommunene vil det være Legeforeningen. Jeg oppfordrer våre hovedtillitsvalgte i fylkene til å bli kjent med de andre organisasjonene. Selv om man ikke formaliserer et samarbeid, kan det være nyttig å ha samtaler for å klargjøre hvilke felles problemer man har og hvilke løsninger man kan tenke seg. Innledningen av lokale forhandlinger er en god anledning for å etablere et slikt nettverk.

Akademikerne er opptatt av veien videre. På seminaret ble det stilt spørsmål om hva "eierne" ønsket. Svaret var klart: De ønsker avkastning på den økonomiske og personellmessige investering de legger i Akademikerne. Ved siden av det helt nødvendige forhandlings samarbeidet i offentlig sektor åpner også deltakelse i en hovedsammenslutning/organisasjon døren til fora som er lukket for den enkelte

organisasjon.

Det gjelder det tekniske beregningsutvalg, Regjeringens kontaktorgan og viktige utvalg som er satt ned for å se på arbeidslivets fremtidige rammebetingelser.

Det var enighet om at medlemmene forventer et samfunnspolitisk engasjement fra Akademikerne. Dette er viktig både fordi Akademikerne må ta sin del av ansvaret for å få en god samfunnsutvikling, men også fordi mange spørsmål som direkte berører våre medlemmers ve og vel, finner sin løsning i det samfunnspolitiske spill. I Akademikernes vedtekter er målene meget ambisiøse. Akademikerne skal ta opp aktuelle temaer vedrørende overordnet inntektspolitikk, studievilkår og utdanning, fag- utvikling og etterutdanning, forskning, organisering og ledelse, næringsutvikling og sysselsetting mv. Akademikernes lille organisasjon verken kan eller bør ta opp alle disse spørsmålene med samme grundighet. Det vil derfor være viktig å identifisere de områder Akademikerne skal konsentrere seg om og deretter utvikle en politisk plattform som kan gi styret det nødvendige grunnlaget for et politisk rettet arbeid.

Parallelt med dette fortsetter Akademikerne det strategiske arbeid for å nå våre lønnspolitiske mål. Skal vi lykkes i det, må forhandlingsordningen endres. Årets forhandlinger var et bitte lite skritt i riktig retning. Det at Kommunenes Sentralforbund inngikk en avtale med Akademikerne uten å få med seg de tre andre hovedorganisasjonene, var nokså oppsiktsvekkende. Reaksjonene var også sterke. Etter en vellykket mekling for de andre, har vi nå oppnådd separate avtaler. Det har Legeforeningen ingenting imot.

Hans Petter Aarseth
president

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no